

Het microklimaat Stijn Meuris over TAZ-verwante zaken

Hoera en helaas. Tegelijkertijd. Het is voorbij, over en uit. Of toch bijna, want ook op de laatste dag van Theater Aan Zee gaat dat hier gewoon verder met mooie dingen. Maar toch, vannacht valt het doek over een wondere editie van TAZ.

Het was de 11de jaargang, maar de afgelopen tien dagen werd bewezen dat er nog vele kunnen volgen. Organisatie, stad, locatie, medewerkers en jullie, het publiek; een fijne smeltkroes, een rusteloos amalgaam. TAZ fungeert als een scherpzinnig seingeveer op een druk kruispunt. D'r komt van alle kanten vanalles op af, maar op TAZ leidt dat niet tot botsingen maar tot versmeltingen.

Het was me een plezier. En een eer om hier, aan de zijde van mede-curator Wim Opbrouck, deel van te mogen uitmaken. Ik heb hier vrienden gemaakt en straten en pleinen leren kennen. En voldoende ideeën opgedaan om een hele poos verder te kunnen. Warme stad Oostende, ik groet u en trek wederom het hinterland in.

En jullie, jullie worden vanavond verwacht in Café Koer voor de buitenmaats getalenteerde Rhythm Junks én voor het afsluitende Sing-A-Long-concert van Wim en zijn heus dolfinarium.

Het zal wreed schoon zijn, Oostende.

En ook: het was wreed schoon, Oostende.

Bedankt en tot gauw.

Stijn Meuris, eerstaanwezig afscheidnemer

Jong Theater: de selectie

1. Evelien Van Hamme *Vergeten vrouwen*

In deze erg directe voorstelling voel je je meteen aangesproken. De rauwe tekst wordt in volle vaart in je gezicht gesmeten. Alleen al omwille van de straffe tekst is deze voorstelling geslaagd.

2. Simon Van Buyten, Thomas Janssens, Hans Mortelmans *De drie zusters*

Drie piepjonge theatergoden met een stevige podiumprésence *tackelen* Tsjechovs meesterwerk op geheel eigen wijze.

3. Peter Van den Eede *Zomergasten*

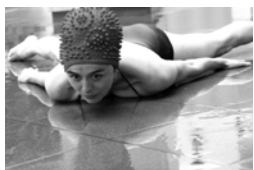
Peter Van den Eede van Cie de Koe regisseert het voltallige laatstejaar van de ArtEZ Toneelschool uit Arnhem in deze tekst van Maxim Gorki. (*buiten competitie*)

4. Leen Braspenning *Disco Pigs*

Leen Braspenning werkt erg beeldend en kiest niet voor de makkelijkste weg met deze culttekst van Enda Walsh.

5. Ewout D'Hoore *Deze beweging wordt vaak niet meer gebruikt*

Regisseur Ewout D'Hoore levert het publiek over aan een vormexperiment met bevreemdende inslag.

6. Imre Kleinlugtenbelt *Coup de Foudre*

De regie van Imre Kleinlugtenbelt drijft vooral op een sterk uitgangspunt en een geniaal openingsbeeld, dat recht uit een *film noir* lijkt te komen.

7. Ilse De Koe *Wie de frisbee tegen zijn hoofd krijgt moet de boemerang nog vangen*

Harde lessen in het leven. Ilse De Koes zelfgeschreven monoloog komt recht uit de buik en het is die puurheid in tekst en spel die hem zo mooi maakt.

TAZETTE

EDITIE # 10 ZA 04/08

GRATIS - V.U. LUC MUYLAERT, VAARTDIJK ZUID 31, 8432 LEFFINGE

E wieder zien weg!

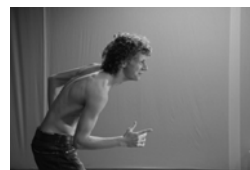
Foto: Thomas De Meyer

8. Sarah Vanhee *4000 trees, a red dress and an apple (possible story)*

Eerst doe je, net als de verteller uit dit stuk zelf, krampachtig je best om in zijn hoofd te kijken. Dan slaat de voorstelling op hol, en dat is zowel de verdienste van de beeldenstroom als van de dansers.

9. Lucas De Man *Cassius*

Lucas De Man kiest met de figuur van Cassius, moordenaar van Julius Caesar uit de gelijknamige tragedie, voor een woest, opzweepend en beklijvend stukje theatrale rock-'n-roll.

10. Barbara Claes *Oeslisie Hospody*

Het taalspel in deze voorstelling is nooit doel op zich, er wordt wel degelijk een bevreemdende en apocalyptische wereld tot leven gewekt. Wij houden wel van deze buitenbeentjes.

11. Nele Vereecken *Amour Fou*

Niet enkel de relatie tussen de personages schept een verstikkende sfeer. Dit banale liefdesverhaal en het ordinaire spel doen naar adem happen.

12. Julie van den Berghe *India Song*

De acht acteurs zijn soms niet meer dan stemmen en brengen in een strakke enscenering de geest van Duras' stuk goed tot leven. Toch zorgt de acteerstijl er samen met de tragiek voor dat we hier een zware maag aan overhouden.

13. Jellie Schippers *Solveig*

In een gezellig boerderijtje wacht Solveig op haar Peer. Je geniet van het prachtige decor, van de speelse acteerstijl en van de aparte sfeer, maar dat Peer niet komt, raakt onze koude kleren eigenlijk niet.

Jong Muziek: de selectie

1. Andy en Karolien van Torkest

Bijzonder geslaagd: het verhaal van Andy en Karolien, een Oostends visserskoppel, in het lokale dialect en op muziek van Lou Reed. Kiekenvel en tranen van ontroering!

2. Hannelore Bedert

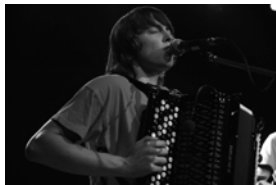
Sehr Schön! Deze sympathieke Deerlijkse beschikt over een klok van een stem en gebruikt die ook heel efficiënt. Bovendien zijn haar Nederlandstalige liedjes over liefde en bedrog zeer te pruimen. Wij zijn zijn fan! Kleinkunst? Niks van! Grote Kunst, ja!

3. Black Heart Rebellion

Zonder twijfel een buitenbeentje in deze wedstrijd, maar wat voor een! Onze oren tuiten na deze loeiharde soundscapes, maar dat vonden we helemaal niet erg. Hardcore!

4. Kampus Kwadraat

Aardig. Oostendse skapop met af en toe een streepje folk. Goede muzikanten met plezier muziekjes, maar soms ook niet meer dan dat. Toch: een van de weinige groepen die niet een of ander afstudeerproject zijn en alleen al daarom verdienen ze uw en onze sympathie.

5. Keefman

Euh... we zullen het – voor de minste miserie – heel diplomatisch houden: geen geweldige songs en dito teksten en niet echt een beklijvende zanger. Een beetje ontgoochelend, kortom.

6. Jonas Leemans

Wauw! Een zanger met charisma, altijd verrassende en bijwijlen bijzonder grappige teksten en geen enkel slecht nummer. Kleinkunst, met hier en daar wat jazz-invloeden, van de allerbovenste plank. Hier zullen we nog van horen!

7. The Nursery Rhyme

Een groepje dat pas bij de bisnummers helemaal open bloeide en dat wij ons vooral zullen herinneren om de vreselijk vervelende viool én omwille van één dijk van een song. Maar dat ene nummer behoorde dan wel tot het beste dat we hier de afgelopen tien dagen gehoord hebben!

8. This Is Where My Little Saturn Sleeps

Onderlegde muzikanten en een beestig goede frontman (die stem!), maar helemaal wild werden wij er niet van. Het miste iets, al kunnen we u niet meteen zeggen wat precies.

9. Liesa Van der Aa

Wist naar verluidt niet dat het om een wedstrijd ging! Met alleen stem, viool en een loopstation wist deze juffrouw ons helemaal voor zich te winnen! Wij durven haar hier een mooie toekomst te voorspellen.

10. Sam Wauters

Brijlante teksten en een podiumprésence waar John Cale jaloers op zou zijn. Er is misschien hier en daar nog wat werk aan, maar wij waren laaiend en kijken uit naar een eerste plaat.

11. Trixie Whitley

Dochter van wijlen Chris. Voor haar negentien lentes heeft deze blonde Gentse al een pak ervaring en dat was eraan te zien. Zelfs stemproblemen, die deze madame 's morgens zware parten speelden, konden haar er niet van weerhouden om later op de dag de hele club in te pakken. *Faut le faire!*

Ik neem afscheid van de acteur. Hij zegt, ik moet gaan spelen.

Het woord treft mij. Spelen. Hij mag gaan spelen, ik moet gaan schrijven. Omdat schrijven weleens vervelend is, speel ik soms tijdens het schrijven. Met woorden. Dan wordt het woordenboek een speelgoeddoos.

Ik zoek het woord 'spelen' op. Het woord blijkt zelf een soort acteur.

Zoveel rollen in één woord.

De kinderen spelen natuurlijk buiten. Zij kan in de trein met haar haar spelen. U kunt met uw gezondheid spelen. Of met uw leven. Het leven als speelgoed. Of de hoofdrol spelen. Wij kunnen de beledigde, de preutse, de wellustige spelen. Of u neemt mij op de rug en wij spelen voor paard. U kunt leentjebuur spelen, zoals ik nu doe met het woordenboek.

Of de klok kan spelen, en de muziek. Of u kunt viool spelen, piano, treksak. U kunt het van het blad of uit het hoofd spelen. In de maat of uit de maat.

De zon kan ook spelen, in het water bijvoorbeeld. De zon die van zo verschrikkelijk ver komt spelen in ons water. Of de wijn in het glas.

En later in het hoofd. Of de wind in het koren. Enzovoort.

Iets kan u door het hoofd spelen, of door de geest. Tot zelfs op de tong toe. Daar kan van alles spelen. En als twee tongen samen spelen, zit het spel op de wagen.

Zelfs de natuur kan spelen, dat wil zeggen grillige vormen aannemen.

Ook een boterham kan naar binnen worden gespeeld.

En misschien speel ik nu op iets bij u. Niet op uw gemoed. Maar misschien op nog iets speels dat is gebeven. Of op uw taalgevoel.

Daarnet nog speelde iets op het strand op iets bij mij. Iets speelde bij mij op de man, denk ik.

Uiteraard kan ik met uw voeten spelen. Of op bluf. Of op safe.

En ik vermoed dat de meeste levens hier in de zaal spelen in Oostende.

Of omstreken. Maar dat is een ander spelen dan dat van de acteur die ging spelen. Een verhaal, een boek, een leven - het kan allemaal ergens spelen. Maar hoe zit dat dan? Wie speelt dat dan? Bent u het die uw leven speelt of speelt uw leven u? Wie is dan de acteur, en wat is het stuk?

En soms vraag ik me af: vanwaar mijn behoefte aan spelen met woorden en zinnen. Aan woordspelingen, zinspelingen. Toespelingen. Allemaal vormen van spelen. En van acteren. Wat zit erachter?

Misschien een onuitroeibare kinderachtigheid. En een drang naar bezwering. Of misschien is het zoeken naar een speelgenoot. En dan zijn de woorden altijd in de buurt. O het gezelschap van woorden. De schatten van woorden. Mijn woordenschat.

Misschien is het zoals in die beroemde dichtregel: 'Ik wou dat ik twee hondje was, dan kon ik altijd met mij spelen'.

En daarom ben ik soms zo nijdig op acteurs, die zijn twee of, in het ergste geval, tweeëntwintig hondjes tegelijk. Die kunnen áltijd spelen.

Bernard Dewulf

Gegroet trouw publiek,

Verbijsterd werd de TAZette-crew deze ochtend wakker, waste de laatste restjes lauw bier uit de haren, schopte allerlei (on)bekend volk uit bed en besefte plots, als door de bliksem getroffen, dat binnen enkele uren de allerlaatste editie van de TAZette anno 2007 onder heur pennen zou vandaan rollen. Gedaan wondermoede cursiefjes van Bernard Dewulf, hilarische tekeningen van Wim Opbrouck, enthousiaste pennenvruchten van Stijn Meuris en natuurlijk gedaan ook onze eigen schrijfsels vol ernstige onnozelheden en onnozele ernst. We werden er even bedroefd van, zo bedroefd zelfs dat onze stalen ziertjes smolten en onze onkreukbare harten week werden – stoppen jongens, we hebben de Kleenex-grens bereikt. Maar in een laatste editoriaal past enkel milde melancholie en dankbaarheid om alweer een geslaagde TAZ-editie met een opmerkelijk rijke Jong Theater- en Muziekselectie, een – en dit zijn geen gratis woorden – optimale sfeer onder organisatie en vrijwilligers, twee curatoren die er stonden als een appartementsgebouw en, *last but not least* – ú. Rasecht Oostendenaar of toevallige passant, gedreven door nieuwsgierigheid of aangevoerd door een flinke zeebries, theaterliefhebber, muzikzot, literaire *lover*, comedyfreak of hartstochtelijk Cafekoerdrinker – het is dankzij uw aanwezigheid dat TAZ editie 11 zo'n succes werd.

Vanavond drinken we daar nog eens een goeie op.

Santé, ajuus en tot volgend jaar,

Uw trouwe TAZette-crew: Katrien Brys, Evelyne Coussens, Katrien Van Langenhove en Maarten Vandebussche en de fotografen Kristien Verhoeven en Thomas De Meyer.

TAZonzin

Dag na dag kweken onze meisjes van het onthaal een stalen maag en een ijzeren zelfbeheersing, want ze krijgen nogal wat naar hun hoofd gesmeten. TAZ-gasten en -artiesten komen blijkbaar de vreemdste verzoeken en de *kinkiest* opmerkingen aan hun oren hangen. Een greep uit tien dagen lang onnozele vragen:

'Zeg, weten jullie of het gaat onweten vanavond?'

'Hebben jullie hier een wasmachine staan?'

'Wie heeft er 'Zijde gij pouvable' onder mijne foto geschreven?'

'Wil jij die meeuwenshit eens uit mijn haar halen alstublieft?'

'Is Hans van Extreme hier al geweest met mijn geheugen?'

'Kan ik een nieuw pasje krijgen met een nieuwe foto? Ik ben niet tevreden met mijne kop.'

TELEX

Singalong van Wim Opbrouck (op zaterdag 4 augustus om middernacht), op Café Koer in plaats van Club Terminus.

Stabilisé vandaag: Finnisage met T-dansant (Ceremoniemeester Mout Uyttersprot).

c. Wim Opbrouck